

Dorin Bujdei

Peștișorul auriu

Ovorbă spune că nemulțumitului i se ia darul. Te-ai gândit vreodată ce vrea să însemne asta? Să te întreb ceva: ai primit vreodată un dar, un cadou, iar tu i-ai spus celui care ți l-a dat că nu îți place, că vrei altceva?... Iar dacă ai făcut asta, ți-a fost luat darul imediat și n-ai mai primit nimic înapoi? Să spunem că un tată îi cumpără copilului, din ultimii bani pe care îi are, o pereche de patine cu rotile. Fuge apoi spre casă nerăbdător, să se bucure de bucuria copilului său. Când colo, ce să vezi? Copilul ia patinele în mână, se uită o clipă la ele, apoi le aruncă într-o parte și începe să strige: „Nu vreau modelul asta, eu vreau altele!” ... „Altele” înseamnă niște patine cu mult mai scumpe, pentru care tatăl său nu a avut bani. Dar pe copil nu-l interesează asta. El o ține pe a lui, el vrea „altele” ...

Un bunic dă să intre într-o farmacie. Se oprește în prag, stă o clipă, apoi se întoarce și intră în magazinul alăturat, unde, după ce-și numără bănuții din buzunar, cumpără o pungă cu bomboane. Pornește grăbit către casă, oprindu-se din când în când să-și mai tragă sufletul. Nici nu deschide bine ușa apartamentului că își strigă, gâfâind, nepoțelul. Copilul le ia, se uită la ele, după care le aruncă pe masă spunând: „Eu voiam bomboane de ciocolată, nu de-astea”.

Nicio clipă nu se gândește că bunicul a renunțat să-și cumpere doctoriile de care are atâta nevoie și i-a cumpărat lui bomboane...

Ce crezi? Ar trebui ca tatăl să-i ia patinele, să le ducă înapoi la magazin și să nu-i mai cumpere nimic în schimb? Ori bunicul să dea înapoi bomboanele și să-și cumpere medicamente?

Da, poate așa ar trebui să facă, după cum spune proverbul: nemulțumitului i se ia darul...

Dar, vezi tu, nici tatăl, nici bunicul nu vor proceda așa. Amândoi vor face încă un efort pentru a-și vedea fericit copilul pe care îl iubesc atât de mult. Dar oare copilul va înțelege asta? Oare cum ar fi fost mai bine să facă și tatăl și bunicul?

Pentru a înțelege mai bine, am să-ți spun povestea peștișorului auriu. Lui i-a fost dăruită cea mai frumoasă mare în care să trăiască. Și, mai presus de frumusețea mării, i-a fost dăruită libertatea. Dar ce crezi că a făcut peștișorul auriu cu toate astea? Să vedem...

*

Într-o mare mare de tot, o mare frumoasă, frumoasă de tot, trăia un peștișor galben, galben de tot, atât de galben încât părea de aur.

Bine... Peștișorul nostru nu trăia singur în această mare frumoasă. Nuuu... Pe lângă el mai trăiau aici mii și mii de alți pești de toate formele și culorile, alături de tot felul de viețuitoare marine. Dar el este personajul principal al poveștii noastre. Peștișori galbeni ca el mai erau o sumedenie, dar el se deosebea de toți pentru că avea o pată albastră în jurul ochișorilor.

